

Informacje na temat cyklu życia produktów w środowisku dotyczące produktów codziennego użytku w gospodarstwach domowych

WPROWADZENIE

Efektywność środowiskowa różnych wariantów produktów ma coraz większe znaczenie dla producentów, detalistów, dobrze poinformowanych konsumentów, osób odpowiedzialnych za wyznaczanie kierunków polityki oraz dla całego społeczeństwa. W tym kontekście konieczne jest uwzględnienie wpływu pełnego cyklu życia produktu – od łańcucha dostaw, przez użytkowanie produktu po etap końca jego przydatności do użycia – oraz wpływu zasobów wykorzystywanych w tym cyklu. Nazywa się to myśleniem w kategoriach cyklu życia produktu. W tym myśleniu korzysta się z podejścia opartego na ocenie cyklu życia (LCA), która pomaga określić najważniejsze rodzaje wpływu i występujące w cyklu życia produktu istotne punkty lub może być wykorzystana do opracowania pomocniczych narzędzi i kryteriów. Te narzędzia i kryteria stanowią punkt wyjścia dla systemów oznakowania lub są wykorzystywane np. przez projektantów lub nabywców produktu w celu rozróżnienia poszczególnych jego wariantów.

Każdy produkt wywiera wpływ na środowisko. Takie kwestie, jak: rodzaj tego wpływu, etap cyklu życia produktu, na którym wpływ ten występuje, sposób jego mierzenia i możliwości jego zmniejszenia mogą być bardzo złożone. Odpowiedzi na te pytania mają jednak zasadnicze znaczenie, ponieważ negatywny wpływ na środowisko wzrasta z powodu struktury naszej konsumpcji, modelu produkcji i stylu życia. Korzystanie z różnych dostępnych instrumentów może pomóc w określeniu środków, które mają istotne znaczenie i przynoszą korzyści ekologiczne lub nawet gospodarcze.

ZAKRES

Celem niniejszego dokumentu jest określenie, czego potrzeba, by wesprzeć szersze wykorzystanie podejścia opartego na cyklu życia produktu oraz zachęcić do stosowania tego podejścia. Wymaga to dostępności i wymiany wiarygodnych i odpowiednich do tego celu informacji w całym łańcuchu wartości. Przy rozpatrywaniu cyklu życia produktu warunkiem zasadniczym, by umożliwić producentom, detalistom i konsumentom zrozumienie i ograniczenie ich wpływu na środowisko, gospodarkę i społeczeństwo, jest określenie istotnych punktów w całym łańcuchu dostaw tj. na etapie produkcji, użytkowania i unieszkodliwiania (na końcu przydatności do użycia) produktu.

Niniejsze opracowanie poświęcone jest informacjom na temat cyklu życia produktów w środowisku i podejściu opartemu na tym cyklu z perspektywy relacji między przedsiębiorstwami. Obejmuje to ocenę cyklu życia produktów i określenie kryteriów odnoszących się do istotnych punktów w tym cyklu. Informacje na temat cyklu życia wnoszą również ważny wkład w oznakowanie. Mający się wkrótce ukazać dokument tematyczny będzie dotyczył kwestii informowania o cyklu życia w kontekście relacji między przedsiębiorstwami i konsumentami.

W niniejszym dokumencie skupiono się na produktach używanych na co dzień w gospodarstwach domowych, zarówno produktach konsumpcyjnych, takich jak środki czystości, jak i dobrach trwałego użytku, takich jak pralki, telewizory itp., a także na ich opakowaniach.

Ważne jest zarządzanie wszystkimi istotnymi aspektami produktów i przekazywanie informacji na ich temat. Chociaż w ramach podejścia opartego na cyklu życia produktu oraz przy wyborze/porównaniu produktów należy uwzględniać społeczne, gospodarcze i środowiskowe filary zrównoważonego

rozwoju, w niniejszym dokumencie skupiono się wyłącznie na aspektach środowiskowych. Skoncentrowanie się na środowiskowych aspektach zagadnień jest zgodne z celami Forum Detailistów. Należy jednak zauważyć, że istnieją metody obliczania kosztów cyklu życia produktów. Pojawiają się również metody służące do uwzględniania kwestii społecznych związanych z łańcuchem dostaw produktów w kontekście cyklu życia, ale wymagają one dopracowania.

DEFINICJE I NARZĘDZIA

Cykl życia: kolejne powiązane ze sobą etapy trwania produktu. Typowy cykl życia składa się z następujących etapów:

- pozyskiwania surowców
- przetwarzania składników
- wytwarzania produktu
- pakowania
- transportu, dystrybucji i magazynowania
- użytkowania przez konsumentów
- końca przydatności do użycia – unieszkodliwiania odpadów (ponownego wykorzystania, recyklingu, odzysku, unieszkodliwiania)

Na każdym etapie zużywane są surowce i uwalniane są chemikalia w postaci emisji. Wywierają one różnego rodzaju negatywny wpływ na środowisko i przyczyniają się do wystąpienia takich problemów jak niedobór zasobów.

Myślenie w kategoriach cyklu życia produktu polega na uwzględnianiu jego wpływu na środowisko i zasobów wykorzystywanych w całym cyklu życia produktu (towaru lub usługi).

Myślenie takie pomaga określić istotne punkty w cyklu życia produktu i inne tego rodzaju obszary pod kątem ewentualnych ulepszeń w postaci zmniejszenia jego wpływu na środowisko, ograniczenia zużycia zasobów na każdym etapie jego cyklu życia lub poszukiwania kompromisu między różnymi jego wariantami. Istotne punkty mogą występować na każdym etapie cyklu życia, począwszy od wydobycia i przetworzenia surowców, przez produkcję i dystrybucję, aż po użytkowanie lub konsumpcję przez konsumentów. Cykl życia kończy się ponownym wykorzystaniem, recyklingiem materiałów, odzyskaniem energii i ostatecznym unieszkodliwieniem.

Myślenie w kategoriach cyklu życia produktu ma przede wszystkim na celu pomagać w podejmowaniu decyzji lub wyraźnie uwidoczniać przesunięcie obciążenia dla środowiska. Oznacza to minimalizowanie wpływu na jednym etapie cyklu życia, w danym regionie geograficznym lub w określonej kategorii wpływu na środowisko, przy jednoczesnym pomaganiu w uniknięciu wzrostu wpływu gdzie indziej. Przykładem może być oszczędzanie energii na etapie użytkowania produktu bez zwiększania jednocześnie w tym celu ilości dostarczanych surowców lub związanego z tym wpływu.

Ocena cyklu życia (LCA) jest międzynarodową znormalizowaną metodyką oceny związanego z produktami (towarami i usługami) wpływu na środowisko i zużycie zasobów. Metodyka LCA obejmuje cztery etapy¹:

- określenie celu i zakresu badania;
- opracowanie wykazu istotnych emisji i używanych zasobów, które są związane z danym produktem/daną usługą;

¹ ISO 14040: Ocena cyklu życia – Zasady i struktura.

- ocenę wpływu z uwzględnieniem różnych wskaźników/zagadnień środowiskowych (zmiany klimatu, zakwaszenia, zdrowia człowieka, zużycia energii nieodnawialnej itp.);
- interpretację wyników otrzymanych na etapie opracowania wykazu i oceny wpływu w odniesieniu do celów badania.

LCA stała się narzędziem często wykorzystywanym przez przedsiębiorstwa i organy administracji.

LCA może mieć różne cele. Mogą one obejmować: porównanie efektywności środowiskowej różnych produktów, a także określenie ulepszeń produktu.

LCA może być skomplikowana, a do jej przeprowadzenia wymagani są eksperci. Wyniki LCA w odniesieniu do istotnych punktów i powiązanych kryteriów/zasad można jednak wykorzystywać jako podstawę bardziej uproszczonych narzędzi na potrzeby ekoprojektu, jak również jako dane wejściowe na potrzeby przekazywania informacji dotyczących środowiska, takich jak deklaracje środowiskowe produktu lub informacje w postaci oznakowania zgodne ze standardem opartym na LCA. Ostatnio LCA jest wykorzystywana w bardziej ograniczonym kontekście jako podstawa w ilościowym określaniu wpływu produktów i organizacji na zmianę klimatu w postaci ich śladów węglowych.

Narzędzia komunikacji: Istnieje kilka sposobów określania istotnych punktów i związanych z nimi kryteriów oraz przekazywania informacji na ich temat w odniesieniu do produktu lub grupy podobnych produktów. Najbardziej wiarygodny sposób oparty jest na danych uzyskanych w wyniku dogłębnych LCA. W każdym przypadku metody, narzędzia i kryteria muszą być jednak całościowe i niezawodne. Trzeba uwzględnić wszystkie istotne rodzaje wpływu na środowisko i wykorzystywane zasoby.

Informacje uzyskane w wyniku zastosowania myślenia w kategoriach cyklu życia produktu i powiązanych rodzajów podejścia można wykorzystać do opracowania narzędzi komunikacji oraz by wspomóc przekazywanie różnym grupom docelowym wiarygodnych komunikatów istotnych dla ich działania.

MIĘDZYNARODOWE WSPARCIE I POLITYKA

Europa

Informacje na temat cyklu życia są często wykorzystywane w dyskusjach nad nowymi strategiami politycznymi, np. w celu wsparcia środków wykonawczych, na potrzeby oceny skutków towarzyszącej wnioskowi ustawodawczym itp.

Na szczęblu polityki UE kwestię myślenia w kategoriach cyklu życia produktu podkreślono w 2003 r. w komunikacie Komisji dotyczącym **zintegrowanej polityki produktowej** (*Integrated Product Policy, IPP*)². W komunikacie tym zwraca się uwagę na to, że oceny cyklu życia okazują się najlepszą metodą oceniania potencjalnego wpływu produktów na środowisko, ale potrzebne są bardziej spójne dane i porozumienie co do metodyki LCA. W rezultacie w 2005 r. Komisja ustanowiła europejską platformę oceny cyklu życia w celu promowania spójności, zapewniania jakości i dostępności informacji na temat cyklu życia. W 2010 r. oficjalnie uruchomiono międzynarodowy system referencyjny danych dotyczących cyklu życia produktów (ILCD), do którego rezultatów zalicza się m.in. podręcznik zawierający zalecenia w zakresie metodyki. Od tego czasu znaczenie myślenia w kategoriach cyklu życia produktu i oceny tego cyklu dodatkowo uwypuklono w planie działania na rzecz zrównoważonej konsumpcji i produkcji³.

² COM/2003/0302

³ COM(2008)397

Dyrektywa ramowa w sprawie ekoprojektu była jednym z pierwszych aktów prawnych, których wyraźnym celem było zmniejszenie wpływu produktów na środowisko z perspektywy cyklu życia poprzez usunięcie z rynku produktów osiągających złe wyniki, przy jednoczesnym skupieniu się na produktach wykorzystujących energię, a tym samym na zużyciu energii na etapie użytkowania. Dyrektywę tę obecnie rozszerzono na produkty związane z energią, które mają wpływ na zużycie energii. Celem jest wycofanie z rynku produktów osiągających najgorsze wyniki poprzez ustanowienie minimalnych kryteriów efektywności.

Istnieje również dobrowolna inicjatywa w zakresie **oznakowania ekologicznego UE**, a także inne krajowe programy oznakowania ekologicznego, w których można uwzględnić cały cykl życia produktów. Oznakowanie ekologiczne UE niedawno zmieniono, wzmacniając rolę wiarygodnych ocen cyklu życia przy opracowywaniu kryteriów dotyczących oznakowania. W tym samym czasie np. władze Francji zastanawiają się nad obowiązkowym systemem dotyczącym umieszczania na wszystkich produktach informacji o środowisku, które opierają się na myśleniu w kategoriach cyklu życia produktu.

W niektórych przypadkach stowarzyszenia branżowe opracowują systemy oparte na cyklu życia, które obejmują dane, określone narzędzia i kryteria dotyczące ich grup produktów⁴. Stowarzyszenia te są ważnymi dostawcami najistotniejszych danych i informacji dotyczących cyklu życia.

Świat

Ramy oceny cyklu życia są znormalizowane w szeregu norm ISO 14040. Powiązane normy są obecnie opracowywane w kontekście pomiarów śladu węglowego i śladu wodnego. W najbliższych latach spodziewane jest także opublikowanie norm ISO w zakresie ekoefektywności i społecznej LCA. W ramach inicjatywy dotyczącej cyklu życia produktów, którą podjęło Towarzystwo Toksykologii i Chemii Środowiskowej przy Programie Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska wspiera się również uzupełniającą wymianę na szczeblu globalnym np. niedawną publikację wytycznych dotyczących społecznej LCA.

MOŻLIWOŚCI I BARIERY

Włączenie koncepcji myślenia w kategoriach cyklu życia produktu w proces podejmowania decyzji jest pierwszym krokiem w kierunku zrównoważenia środowiskowego. Dostępne są już narzędzia pomocne w podejmowaniu decyzji dotyczących projektowania i zakupu, takie jak LCA i narzędzia/kryteria oparte na LCA.

Trzeba jednak podkreślić ogromnie ważną rolę szacowanej trwałości produktu: LCA oparta wyłącznie na standardowej szacowanej trwałości może prowadzić do błędnego wyobrażenia o wpływie produktu. Dlatego skutkiem nieuniknionego przyjmowania założeń może być brak pewności. Wpływ tego braku pewności najlepiej jest ocenić za pomocą analizy wrażliwości. Ponadto trzeba zapewnić pełną przejrzystość w zakresie metodyki, bazowych założeń i danych. Niezbędne są jakość i spójność. Przykładem tego, jak obecność różnych rodzajów podejścia może przynosić efekty odwrotne do zamierzonych oraz utrudniać stosowanie danego podejścia i osiąganie celu, dla którego zostało opracowane, jest rozkwit nie w pełni porównywalnych metod obliczania śladu węglowego produktu.

⁴ Np. Europejski Okrągły Stół na rzecz zrównoważonej konsumpcji i produkcji (SCP) żywności jest przykładem całego sektora, w którym Komisja współpracuje z przedstawicielami przedsiębiorstw należących do łańcucha dostaw produktów żywnościowych i napojów oraz z organizacjami pozarządowymi. W ramach tego okrągłego stołu określono szereg zasad, a obecnie trwają prace nad ramami metodyki na potrzeby tego sektora.

Możliwości

- osiągnięcie lepszego zrozumienia wpływu produktów na środowisko, w tym określenie kompromisów między różnymi wariantami;
- zapewnienie dokładniejszej oceny niż przy uwzględnieniu tylko części łańcucha dostaw lub konkretnych kwestii środowiskowych;
- lepsze zrozumienie łańcuchów dostaw produktów, ich użytkowania i końca przydatności do użycia;
- określenie możliwości poprawy produktów pod względem ochrony środowiska (np. zwiększenia wydajności i ulepszenie łańcucha dostaw, a zatem osiągnięcie oszczędności kosztów);
- mierzenie i weryfikowanie osiągnięć pod względem poprawy lub innowacji w odniesieniu do produktów;
- wspomaganie podejmowania decyzji poprzez umożliwienie porównania produktów lub grup produktów;
- określanie ilościowe wpływu produktów na środowisko i informowanie o nim w całym łańcuchu dostaw;
- zwiększenie udziału w rynku/sprzedaży na rynku poprzez spełnienie wymogów dotyczących zamówień publicznych;
- opracowanie narzędzi służących marketingowi produktów „wysokiej jakości”, tj. bardziej przyjaznych dla środowiska;
- poprawienie reputacji przedsiębiorstwa i marki;
- wspieranie argumentacji przedsiębiorstw w zakresie twierdzeń dotyczących ekologiczności produktu lub jego efektywności.

Bariery

- uzyskanie istotnych informacji na temat cyklu życia w postaci nadającej się do praktycznego zastosowania (kryteria dotyczące cyklu życia lub proste narzędzia w tym zakresie mogą dla różnych grup produktów nie istnieć lub nie być wiarygodne);
- uzyskanie istotnych i wiarygodnych informacji na temat cyklu życia w dobie szybkiej globalizacji świata, gdzie efektywność środowiskowa łańcuchów dostaw może nie być dobrze udokumentowana;
- prowadzenie wstępnych szczegółowych i kompleksowych LCA zgodnie z normami ISO/ILCD jest na ogół uciążliwe i kosztowne, zwłaszcza jeśli oceny te mają być przeprowadzone dla wielu różnych produktów;
- zamieszanie wśród różnych inicjatyw przeznaczonych dla osób niebędących ekspertami (z powodu braku wiedzy specjalistycznej pozwalającej na interpretację LCA), w tym w odniesieniu do relacji pomiędzy różnymi narzędziami, takimi jak LCA i określanie śladu węglowego;
- ciężar spoczywający na producentach i niemożność dostarczenia informacji ze względu na potencjalny brak spójności między różnymi inicjatywami (LCA, określanie śladu węglowego itp.), jeżeli nie przyjęto rygorystycznych norm ISO, ILCD itp.;
- porównywalność LCA jest bardzo trudna do osiągnięcia, jeśli cele, zakresy, metody i dane uzyskane w drodze badań są różne;
- „jakość” i wiarygodność LCA są zróżnicowane;
- ograniczenia niektórych narzędzi; w ramach LCA nie mierzy się narażenia na zanieczyszczenia związane z określonymi emisjami w danym czasie i lokalizacji, dlatego ocen tych nie można stosować np. w kontekście ograniczeń normatywnych lub bezpieczeństwa. LCA dostarczają zatem uzupełniających informacji na potrzeby wsparcia podejmowania decyzji (jest to narzędzie służące podejmowaniu bardziej świadomych decyzji, a nie narzędzie do podejmowania decyzji!);
- koszt przeprowadzenia pełnej LCA ogranicza stosowanie tych ocen do wybranych produktów, przez co konieczna jest ekstrapolacja wyników na inne produkty za pomocą

narzędzi/kryteriów dla potrzeb szerszego zastosowania. Problem ten dotyczy wszystkich podmiotów, ale w szczególności MŚP. Dlatego wykonalnym rozwiązaniem może być skupienie się na najważniejszych produktach i opracowanie kryteriów w odniesieniu do grup produktów w oparciu o reprezentatywne LCA, szczególnie w przypadku współpracy;

- w całym łańcuchu dostaw nabywcy nie są wystarczająco uświadomieni na myślenie w kategoriach cyklu życia produktu oraz na powiązane kryteria/narzędzia ani nie posiadają wiedzy na ten temat, przez co nie mogą bezpośrednio zrozumieć wyników LCA lub powiązanych narzędzi/kryteriów;
- nabywcy mogą nie mieć wystarczającej zachęty do uwzględnienia efektywności produktów w cyklu ich życia;
- jeśli LCA opiera się głównie na ogólnych danych dotyczących różnych etapów cyklu życia i wykorzystuje się w niej ogólne założenia, np. co do zachowania konsumentów lub odległości transportowych, metodyka nie jest wystarczająca do porównania produktu A z produktem B. W tym przypadku ocena ta może być pomocna jedynie w porównaniu na poziomie grupy produktów (np. płynów do prania z proszkami do prania, ale nie marki A z marką B);
- LCA na ogół dotyczy efektywności środowiskowej. Niekoniecznie bierze się w niej pod uwagę wpływ społeczny i gospodarczy, taki jak normy społeczne itp.

WNIOSKI

Myślenie w kategoriach cyklu życia produktu jest niezbędne przy rozpatrywaniu efektywności środowiskowej produktów. Można ułatwiać to działanie przez przeprowadzanie wyczerpujących ocen ograniczonej liczby produktów lub na szerszą skalę za pośrednictwem opartych na tych produktach narzędzi/kryteriów w odniesieniu do szerszych grup produktów. Oceny cyklu życia są powszechnie uznawane za najbardziej wiarygodne i kompleksowe oceny efektywności środowiskowej produktu.

Uzyskane w wyniku LCA wiedza i znajomość różnych aspektów zagadnienia mogą być wykorzystywane przez wszystkie podmioty w łańcuchu dostaw, aby osiągnąć ulepszenia prowadzące do poprawy efektywności środowiskowej, i prawdopodobnie mogą posłużyć za podstawę informacji dla klientów lub konsumentów.

Konieczne jest dalsze udoskonalanie bazy wiedzy, zapewnienie publicznego dostępu do istotnych i przydatnych informacji, zharmonizowanie metod oceny i uzgodnienie różnych inicjatyw. Najlepiej byłoby, gdyby proces ten opierał się na początkowych pracach w ramach ISO lub innych inicjatyw globalnych lub europejskich. Komisja Europejska wspiera ten proces poprzez europejską platformę oceny cyklu życia, podręcznik dotyczący ILCD i sieć danych. Wymiana danych między producentami i sektorowe inicjatywy na rzecz zapewnienia danych, narzędzi i kryteriów już istnieją i powinny być wspierane.

Najważniejsze wyzwania

- poprawienie ogólnego wpływu na środowisko bez przenoszenia danego problemu z jednego etapu cyklu życia na drugi, z jednego regionu geograficznego do drugiego, z jednego pokolenia na następne lub z jednego elementu środowiska (powietrze, woda, gleba) na drugi. Włączenie/wdrożenie w bieżącą działalność myślenia w kategoriach cyklu życia;
- dopilnowanie, by informacje uzyskane w wyniku myślenia w kategoriach cyklu życia produktu i przeprowadzania LCA były dostępne i zrozumiałe dla wszystkich zainteresowanych podmiotów;

- jak sprawić, by LCA była zrozumiała i istotna dla przedsiębiorstw i detalistów oraz jak zachęcić do przeprowadzania takich ocen;
- jak przyjmować właściwe założenia w odniesieniu do zachowania poszczególnych konsumentów na etapach użytkowania produktu i na etapie końca jego przydatności do użycia;
- określenie produktów o największym potencjale poprawy lub o najwyższym poziomie wpływu, przy jednoczesnej niemożności oceny wszystkich produktów zgodnie z normami ISO/ILCD i konieczności oparcia się np. na pojawiających się, ale ograniczonych innych rodzajach podejścia; skupienie się na dobrowolnych inicjatywach, np. Europejskim Okrągłym Stole na rzecz zrównoważonej konsumpcji i produkcji (SCP);
- przejście od małej liczby produktów do kryteriów/narzędzi na potrzeby szerszych kategorii produktów w ramach zorganizowanego procesu obejmującego wiele zainteresowanych stron i wiele kryteriów;
- ustalenie procesu opracowywania zharmonizowanej metodyki, kryteriów, granic systemowych itp. w odniesieniu do każdej kategorii produktów;
- znalezienie najbardziej zadowalającej i zrównoważonej metodyki: np. niewłaściwy wybór wskaźników dla celów przeprowadzenia LCA może zwiększyć wkład jednego etapu we wpływ na środowisko ze szkodą dla innego etapu.

Co mogą zrobić detaliści?

- stosować proste narzędzia/kryteria w celu określenia produktów o większej efektywności środowiskowej;
- zachęcać do stosowania myślenia w kategoriach cyklu życia produktu, narzędzi i naukowo uzasadnionych kryteriów przy opracowywaniu i projektowaniu produktów oznaczonych własną marką;
- współdziałać ze stowarzyszeniami, aby zapewnić wiarygodne narzędzia cyklu życia na potrzeby różnych grup produktów;
- zapoznawać klientów przedsiębiorstwa z koncepcją myślenia w kategoriach cyklu życia produktu, z opartymi na cyklu życia kryteriami i narzędziami oraz z informacjami na temat cyklu życia;
- opracowywać zachęty dla nabywców służące promowaniu efektywniejszych środowiskowo produktów w oparciu o myślenie w kategoriach cyklu życia produktu oraz powiązane narzędzia/kryteria;
- pozyskiwać istniejące naukowo uzasadnione informacje dotyczące własnych czynności zakupowych, szczególnie od powiązanych stowarzyszeń przedsiębiorców;
- przyczyniać się do wspierania grup producentów w celu dostarczania badań, ocen, kryteriów i narzędzi na potrzeby różnych produktów i grup produktów będących przedmiotem zainteresowania detalistów, współpracując przy tym w celu łączenia zasobów;
- promować myślenie w kategoriach cyklu życia produktu w ramach systemów społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i zapewniania jakości.

Co mogą zrobić producenci?

- współpracować w zakresie dostarczania danych dotyczących cyklu życia, kryteriów i narzędzi w odniesieniu do produktów/grup produktów;
- zachęcać do przyjmowania przy opracowywaniu i projektowaniu produktów myślenia w kategoriach cyklu życia produktu oraz do stosowania narzędzi i kryteriów opartych na cyklu życia;
- zapoznawać nabywców/sprzedawców (komponentów, składników, surowców) w przedsiębiorstwie z koncepcją myślenia w kategoriach cyklu życia produktu, z opartymi na cyklu życia kryteriami i narzędziami oraz z informacjami na temat cyklu życia;
- dostarczać badania, kryteria i narzędzia na potrzeby różnych produktów i grup produktów, będących przedmiotem zainteresowania detalistów, współpracując z innymi producentami w celu łączenia zasobów;

- pozyskiwać istniejące informacje dotyczące własnych czynności zakupowych, szczególnie od powiązanych stowarzyszeń przedsiębiorców;
- gwarantować, że dane i informacje na temat cyklu życia są udostępniane na niższych szczeblach łańcucha dostaw lub w publicznych bazach danych/katalogach itp. (zob. np. tworzona sieć danych ILCD oraz europejska platforma katalogów ocen cyklu życia);
- producenci artykułów gospodarstwa domowego proponują opracowanie rozszerzonego systemu zgodności produktów, wykraczającego poza wymogi prawne. Narzędzie to dostarczałoby wszystkim zainteresowanym podmiotom dodatkowych informacji przydatnych do oceny cyklu życia – w tym w odniesieniu do inwestycji w trwałość.

Co mogą zrobić osoby odpowiedzialne za wyznaczanie kierunków polityki?

- utworzyć centralne repozytorium publiczne zawierające wysokiej jakości spójne dane dotyczące cyklu życia, w tym dane pochodzące od dostawców z całego świata. To centralne repozytorium znacznie poszerzyłoby stosowanie metod opartych na cyklu życia i zwiększyłoby ich wiarygodność, jednocześnie ograniczając związane z nimi koszty;
- wspierać dobrowolne inicjatywy organów administracji/producentów na rzecz dostarczania spójnych, gwarantowanej jakości informacji na temat cyklu życia w odniesieniu do najważniejszych grup produktów;
- promować opracowywanie, doskonalenie, udostępnianie i stosowanie norm i zaleceń dotyczących informacji na temat cyklu życia;
- promować politykę fiskalną i politykę cenową, które odzwierciedlają koszty wpływu na środowisko i zużycia zasobów z perspektywy cyklu życia (internalizacja kosztów zewnętrznych);
- promować prawodawstwo w zakresie ekoprojektu i poszerzać jego zakres, by np. usuwać z rynku produkty mało efektywne środowiskowo, a także promować i poszerzać zakres oznakowania ekologicznego, żeby pomagać w określaniu produktów efektywniejszych środowiskowo, biorąc pod uwagę całość wpływu na środowisko wykraczającego poza efektywność energetyczną;
- zapewniać wsparcie, zwłaszcza małym i średnim przedsiębiorstwom, poprzez współpracę ze stowarzyszeniami przedsiębiorców, aby zapewnić więcej LCA, kryteriów/narzędzi dotyczących grup produktów itd.;
- dalej rozwijać pojedynczy punkt kontaktowy za pośrednictwem europejskiej platformy oceny cyklu życia, aby ułatwić przedsiębiorstwom dostęp do naukowo uzasadnionych informacji na temat produktu w kontekście środowiska;
- promować i rozwijać zielone zamówienia publiczne, mając na celu uczynienie ich obowiązkowymi w perspektywie średniookresowej;
- wzmacniać koordynację i synergii między instrumentami bazującymi na podejściu opartym na cyklu życia, takimi jak ekoprojekt, oznakowanie ekologiczne itd., poprzez określenie wspólnych kryteriów, które w miarę możliwości mają zastosowanie do różnych instrumentów.